

Pla d'Acció Local per a la Sostenibilitat de la Santa Pau

Fase 1 – Diagnosi –

DOCUMENT III. Diagnosi municipal

Índex

1. DIAGNOSI PER VECTORS	1
1.1. Territori i medi natural	3
1.2. Balanç d'aigua	9
1.3. Estructura energètica	13
1.4. Contaminació atmosfèrica	15
1.5. Sorolls	17
1.6. Residus	19
1.7. Sostenibilitat econòmica	24
1.8. Sostenibilitat social	29
2. DIAGNOSI ESTRATÈGICA	35

1. DIAGNOSI PER VECTORS

1.1. Territori i medi natural

SANTA PAU DINS L'ÀMBIT DEL PARC NATURAL DE LA ZONA VOLCÀNICA DE LA GARROTXA

Quasi la totalitat del terme municipal de Santa Pau es troba inclòs dins l'àmbit del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa, el 82% del municipi pertany a aquesta zona protegida i es troba regulat pel Pla Especial de protecció d'aquest, des del 1994.

Aquest fet porta a integrar l'avaluació del territori i del medi natural en un mateix bloc, facilitant el posterior plantejament d'estratègies conjuntes. D'aquesta manera es potencia un desenvolupament sostenible que permet l'evolució del territori respectant el medi natural.

Santa Pau és el municipi amb més superfície dins el Parc Natural – 3.984 ha, corresponents al 33% de la superfície del Parc –, amb un gran nombre d'elements volcànics d'elevat interès. Aquesta situació estratègica dins el Parc Natural obliga l'ordenació integrada del municipi amb aquest i l'hi atorga una posició privilegiada dins del marc d'espais d'interès natural del territori català.

Santa Pau ha d'acceptar aquesta realitat i hauria d'intentar exercir el paper de capitalitat dins el Parc Natural. Això esdevé difícil ja que s'estableix una competència amb altres municipis que, si bé no tenen tanta superfície protegida ni tants elements d'interès, tenen més població dins l'àmbit del Parc Natural.

SANTA PAU DINS L'ÀREA FUNCIONAL

Santa Pau forma part d'una àrea urbana funcional que s'articula al llarg d'un eix entre els municipis de la Vall d'en Bas i Castellfollit de la Roca, amb capital a Olot, dins la qual s'estableixen relacions de cohesió més enllà dels límits administratius. Aquesta relació es dóna sobretot per aspectes relacionats amb activitats industrials i ubicació de serveis.

Tot i que Santa Pau ocupa una posició marginal dins aquesta àrea urbana, en el cas de les urbanitzacions perifèriques – molt més pròximes a Olot que al nucli de Santa Pau – aquesta relació esdevé extrema i la seva integració al municipi és pràcticament nula.

La dilatada història del municipi juntament amb l'elevada qualitat del sòl, han definit el caràcter de la població, fortament arrelada a la terra i plenament identificada amb el nucli de naixença.

LA CONFIGURACIÓ I ESTRUCTURACIÓ DEL MUNICIPI

Santa Pau s'estructura en dos nuclis urbans que són el de Santa Pau – que exerceix la capitalitat del municipi – i el format per les urbanitzacions de Can Blanch, Can Jofre i Can Potxa, conegut popularment com a *Ca la Guapa*. Aquest conjunt de veïnats paral·lels a la carretera GI-524 però, no han donat lloc a un continu urbà al llarg de la via de comunicació degut, sobretot, a la protecció per part del Parc Natural i també a l'arrelament a la terra dels habitants del municipi que ha propiciat la conservació dels camps de conreu i l'aprofitament urbanístic de zones considerades residuals.

Cal tenir molt present però, que la disposició d'aquestes urbanitzacions, la seva proximitat amb Olot i la tendència al creixement urbanístic al llarg de la carretera GI-524, porten associat el risc de fragmentació del nucli central del Parc Natural.

La disposició en veïnats del municipi comporta un cost municipal important degut a l'increment de la necessitat d'infraestructures – enllumenat públic, xarxa de distribució energètica, sistema d'abastament d'aigua, sanejament, etc.- i de serveis – recollida de deixalles, potabilització de l'aigua, transport públic...-, i l'esforç econòmic associat del manteniment, generen un equilibri dinàmic difícil de mantenir.

Santa Pau és un dels municipis de la Garrotxa amb un percentatge de població disseminada més elevat (31,48%). Aquest sector de població, el més envellit de tot el terme municipal, darrerament també està experimentant un descens demogràfic.

El nucli històric de Santa Pau està catalogat com a Conjunt d'Interès Històric-Artístic. Santa Pau ha desenvolupat un seguit d'iniciatives encarades a la millora d'aquest conjunt, però corre el perill d'entrar en un procés de museització del nucli antic, que podria expulsar els habitants actuals i fomentar una colonització per a usos de segona residència. A banda d'altres efectes socials, això comportaria un cost real pel manteniment de les infraestructures difícil d'assumir pel municipi.

EL PAPER DE CONNECTOR BIOLÒGIC

Santa Pau té un paper estratègic a nivell territorial degut a la seva localització al cor del Parc Natural de la Zona Volcànica de la Garrotxa. A tot això cal afegir la importància de comptar amb nombroses reserves naturals.

Per una banda és important a nivell intern del Parc, ja que la seva configuració actual – creixements urbans localitzats al llarg de la carretera, separats per masses forestals i camps de conreu – permet encara una bona connexió entre espais.

S'ha de tenir en compte la important funció de corredor biològic del riu Ser ja que juga un important paper vertebrador del territori. Les estratègies de protecció per aquest espai fluvial, que cal considerar en tota la seva dimensió – bosc de ribera i curs fluvial – s'han de desenvolupar de manera conjunta, més enllà dels límits administratius, amb l'objectiu d'assegurar la funció normal de l'ecosistema.

El riu Ser compta amb trams d'alta qualitat, amb un bosc de ribera ben conservat i a on viuen espècies d'elevat interès ecològic. Tot i així també té trams de poca qualitat localitzats principalment en el seu pas per nuclis habitats com el de Santa Pau. Això influeix negativament en la continuïtat de riu com a corredor biològic.

L'ESPAI AGRARI I FORESTAL

Tot i representar un petit percentatge de la població (16%), la pagesia gestiona una part important del territori – considerant, a més dels conreus, l'espai forestal – . Un 15% de la superfície del municipi està ocupada per conreus. Tota la cubeta de Santa Pau, exceptuant les àrees ocupades per assentaments urbans i els vessants afeixats de pendent inferior al 20%, està ocupada per conreus i pastures.

Actualment una sèrie de factors, com el canvi d'usos del sòl o la manca de recanvi generacional, són les principals causes de la regressió que experimenta aquest sector de població.

El municipi manté un cert caràcter agrari i ramader. Els pagesos de Santa Pau intenten estructurar un model agrícola amb criteris de sostenibilitat i integrat en el Parc Natural. Tot i així, algunes explotacions de caràcter més industrial s'escapen d'aquest model.

La instal·lació al municipi de grans explotacions ramaderes bovines i porcines, pot considerar-se un perill per al manteniment de la ramaderia autòctona i el seu establiment no ajuda a potenciar la responsabilitat en vers el territori. Algunes d'aquestes grans explotacions però, s'han projectat atenent-se a criteris de sostenibilitat mentre que d'altres realitzen pràctiques més agressives amb el medi.

Actualment l'agricultura de la zona és majoritàriament intensiva de sequer. En els darrers anys s'ha revifat el conreu de fesols degut a la introducció de noves tecnologies, a la política comunitària i a l'Associació de Cultivadors de Fesols de Santa Pau, tendint a potenciar la qualitat del producte.

No es pot oblidar que l'espai agrari té un paper fonamental en les connexions ecològiques i que l'activitat agrària és un element fonamental de transformació, creació i evolució del paisatge. Això es veu reforçat per el fet d'estar dins un espai natural protegit.

El conjunt de sòl d'ús agrícola disminueix pel progressiu abandó del camp i això comporta un augment de matollars, brolles, bosquines i finalment del bosc. La distribució del sòl a Santa Pau està amb consonància amb la resta de la comarca, on el bosc ocupa un lloc primordial – 75% de la superfície municipal –, seguit a una distància molt gran per la superfície de conreu.

L'àmbit forestal es veu molt afectat, degut entre d'altres, a la dificultat de gestió, les dimensions generalment reduïdes de les propietats o el baix rendiment econòmic que donen actualment. Això provoca l'abandonament i la desatenció d'una gran part de l'espai forestal.

LA XARXA DE COMUNICACIONS: PRESENT I FUTUR

El municipi només té una via de comunicació de la xarxa bàsica de carreteres, la Gi-524, que uneix Olot amb Banyoles. Aquesta però és una via secundària, tot i que en determinats dies de l'any es veu col·lapsada, per l'afluència que rep el Parc Natural. A més, presenta alguns trams perillosos, amb molts revolts, que cal tenir-los en compte en les obres de millora.

Actualment el transport públic que connecta el municipi amb els municipis veïns és molt escàs. Cal estudiar la possibilitat d'ampliació de la ruta del bus transversal – que actualment recorre el tram de Sant Esteve d'en Bas fins a Castellfollit de la Roca –, la seva viabilitat econòmica i els usuaris potencials d'aquest servei.

ELS CRITERIS D'INTEGRACIÓ PAISATGÍSTICA

Santa Pau presenta una singularitat paisatgística deguda als processos geològics volcànics que s'han donat en el seu territori i a la seva diversitat de vegetació. Cal considerar també la seva vocació turística.

El paisatge no s'ha considerat prou bé en el planejament urbanístic municipal, donant lloc a algunes actuacions urbanístiques poc integrades amb l'entorn.

La falta de criteris comuns que estableixin unes pautes bàsiques comporta una incoherència provocant un gran desequilibri entre la integració paisatgística en sòl no urbanitzable i en sòl urbanitzat.

1.2. Balanç d'aigua

LA QUALITAT DE LES AIGÜES SUBTERRÀNIES

Es pot parlar d'una estabilitat hidràulica al municipi de Santa Pau, donada l'elevada i constant pluviometria de la zona i per les característiques geològiques de l'aqüífer, que li confereixen una alta permeabilitat.

En els darrers anys es constata una davallada del nivell piezomètric de l'aqüífer compresa entre els 6-18 metres. Aquests desequilibris en el funcionament hidrològic es poden atribuir, bàsicament, a la menor pluviometria registrada en els darrers anys i a un increment significatiu de les extraccions. Cal tenir en compte també, el funcionament natural de l'aqüífer, en multicapa, que pot comportar la davallada del nivell piezomètric en alguns sectors i en d'altres no.

Cal destacar que, des de sempre, a Santa Pau, igual que en altres municipis de la Garrotxa, l'aigua s'ha vist com un recurs ilimitat i fins i tot excedentari, considerant-la com un recurs particular, lligat a la propietat de la finca.

L'increment en les produccions agràries va lligat en aquests moments a una major fertilització dels conreus – ja siguin adobs orgànics com químics – i això comporta un excés de nitrats a les aigües subterrànies, superior la límit de potabilitat (50 mg/l) en alguns punts de la Vall del Ser.

Per la seva banda, l'aqüífer que va des del volcà del Croscat fins a la ciutat d'Olot, presenta concentracions de nitrats encara més elevades ja a la sortida del terme municipal de Santa Pau, a causa de l'antic abocador situat a la falda del Croscat. Des de l'any 1995, però, amb el segellament definitiu d'aquest abocador, tot i els problemes geològics associats, s'ha detectat una millora en la qualitat de les aigües deguda a la immobilització dels elements contaminants.

Els resultats dels controls analítics realitzats en algunes de les fonts de Santa Pau han demostrat la no potabilitat de les seves aigües i l'Ajuntament ha optat per la seva qualificació com No Potables.

LA QUALITAT DE LES AIGÜES SUPERFICIALS

La posició del riu Ser, al lateral de la vall, ha afavorit una millor conservació d'aquest ecosistema, degut a l'aïllament natural envers l'activitat antròpica. A diferència d'altres cursos fluvials de la comarca, cal destacar el poc aprofitament que tradicionalment s'ha donat en el Ser.

Els resultats dels índex biològics i fisicoquímics indiquen, en general, un bon estat de conservació de les aigües superficials. Això no obstant, el tram urbà del riu, sobretot a la sortida del nucli de Santa Pau, presenta regularment aigües fortament contaminades. El riu Ser ha estat poc valorat per la població de Santa Pau i han mancat estratègies d'integració d'aquest espai fluvial en el paisatge urbà del municipi.

Tot i les reduïdes dimensions del sistema fluvial de la vall del Ser, es considera un riu estable, degut a les aportacions de l'aqüífer volcànic.

CAPTACIÓ I POTABILITZACIÓ D'AIGUA, LA SEVA QUALITAT I EL SEU COST

La distribució dels nuclis de població a Santa Pau, fa que hi hagi quatre xarxes d'abastament independents. S'observa poca cohesió en la gestió dels sistemes de distribució i potabilització d'aigua al municipi, degut possiblement a les diferents urbanitzacions que s'han anat construïnt en diferents zones. Tot i la dificultat que comporta, caldria considerar la unificació en la gestió del conjunt de serveis que es donen al total de la població del municipi.

Es pot considerar que el sistema de potabilització emprat és correcte ja que les analítiques realitzades no reflecteixen signes de contaminació. Per altra banda però, cal tenir en compte que degut a la ruralitat del municipi, una fracció de la població s'abasteix d'aigües procedents de pous particulars no integrats en el sistema municipal.

Referent al sistema de fiscalitat de l'aigua a Santa Pau, s'aplicarà, segons l'empresa distribuïdora, diferències de preu en la facturació per a ús domèstic segons la zona de la població. Seria convenient, i sobretot considerant la recent adjudicació d'aquest servei, aplicar els principis de subsidiarietat i de corresponsabilitat. Cal tenir present que per l'ús d'un recurs s'han de internalitzar els costos del conjunt de la gestió, posant-lo a l'abast de tothom i per igual. Cal premiar l'estalvi d'aigua i penalitzar els consums abusius.

Actualment no es coneix amb certesa el volum d'aigua extret per l'abastament del municipi de Santa Pau, degut a la manca de cabalímetres als pous existents. Les úniques dades de què es disposa fan referència al sistema d'abastament del nucli de Santa Pau, que té uns volums de pèrdua a la xarxa molt elevats, de l'ordre del 35%. Aquesta manca d'informació global impossibilita la planificació i gestió sostenible d'aquest recurs ja que no es poden valorar amb rigorositat els volums incontrolats i les pèrdues de la xarxa.

EL SANEJAMENT DE L'AIGUA

No tota la població del municipi de Santa Pau compta amb un sistema de sanejament. Des de 1998, el nucli de Santa Pau disposa d'una Estació Depuradora d'aigües Residuals que abarca la població d'aquest nucli; mentre que les urbanitzacions de Ca la Guapa es connecten al sistema de sanejament d'Olot, a través d'un col·lector paral·lel a la Gi-524. La resta de població no es troba connectada a cap sistema de sanejament, encara que en alguns casos es tracti de nuclis de població relativament importants. El sanejament de les aigües residuals de la població dispersa, es dona a

través de fosses sèptiques particulars, sense que hi hagi actualment un control sobre aquestes.

Dels 18 sistemes de sanejament que actualment hi ha a la Garrotxa, el de Santa Pau és l'únic la gestió del qual no està delegada al Consell Comarcal. El rendiment de L'EDAR de Santa Pau es pot considerar correcte.

El clavegueram del nucli de Santa Pau està relativament en bones condicions per les obres de millora que s'han efectuat en els últims temps en el nucli antic del poble.

1.3. Estructura energètica

ESTRUCTURA ENERGÈTICA, PRODUCCIÓ, DISTRIBUCIÓ I CONSUM

El model de consum energètic a Santa Pau es correspon amb el model predominant a Catalunya, amb més importància de les energies no renovables en front de les renovables i produïdes en la seva pràctica totalitat fora del municipi.

Tot i això cal destacar l'energia generada al propi municipi, dins el sector industrial, a través de la cogeneració. Dues de les indústries del municipi generen, a partir de plantes de biogàs i biomassa, un 39% de l'energia industrial consumida i quasi un 2% de l'energia global.

Així doncs el balanç energètic del municipi és negatiu (diferència entre l'energia produïda en el municipi i la produïda fora d'aquest) però cal valorar i tenir en compte la producció interna del municipi. Actualment no existeix però una política de millora en l'eficiència energètica ni de foment del desenvolupament d'energies renovables, que podria fer decantar el balanç energètic actual.

El consum mig d'energia al municipi de Santa Pau és de 1,76 tep/habitant.any. Aquesta és consumida en primer lloc pel transport – amb un 40% de l'energia total – i per tant es centra bàsicament en els combustibles líquids – gasoil, gasolina i fuel – que representen fins el 72% de les fonts energètiques. Cal destacar el poc consum energètic industrial a Santa Pau, degut al seu caràcter rural.

La xarxa de gas natural de la comarca s'estén des de Besalú fins a Olot sense arribar al municipi de Santa Pau. Atesa la configuració actual de la xarxa de distribució, caldria tenir en compte la possibilitat de fer-la arribar fins al municipi de Santa Pau.

Santa Pau compta però amb xarxes de distribució de gas propà, que si bé no és tant net com el gas natural, el fet de tenir-lo en xarxa augmenta l'eficàcia del sistema i, per tant, afavoreix la sostenibilitat. A més, l'estructura de la xarxa de distribució de propà

permetria el seu aprofitament per a la distribució de gas natural, en el cas que arribés al municipi.

EL CONSUM ENERGÈTIC MUNICIPAL

El consum energètic total de les dependències i serveis municipals equival a un 2% de l'energia total consumida al municipi. Aquest consum es dona principalment en l'enllumenat públic, que representa un 25% del consum total municipal d'energia i un 60% del consum elèctric municipal.

La importància de l'enllumenat dins el consum municipal, fa que sigui bàsic establir un model de gestió de l'enllumenat públic. En aquest sentit cal considerar el Programa d'Energia que s'està duent a terme a nivell comarcal que, a més de establir aquest model de gestió, haurà d'aportar directrius en relació a l'eficiència energètica i a la contaminació lumínica.

1.4. Contaminació atmosfèrica

LES EMISSIONS

Els principals focus emissors de contaminants atmosfèrics a Santa Pau són el trànsit de vehicles, la maquinària agrícola i les fonts domèstiques.

Els mitjans de transport són una de les fonts més importants de contaminants atmosfèrics, bàsicament les originades en la Gi-524 i a partir de l'emissió de CO₂, que contribueix a l'escalfament global de la Terra per l'efecte hivernacle que origina.

Donada la diferència existent entre les emissions per passatger d'un vehicle privat o d'un autocar i considerant que la major part dels automòbils que circulen per la xarxa viària del municipi són privats, és clar el benefici ambiental que suposaria el transport de viatgers en vehicles col·lectius.

LA QUALITAT DE L'AIRE

Santa Pau disposa de la única estació existent a la comarca de control de la Xarxa de Vigilància i Prevenció de la Contaminació Atmosfèrica (XVPCA) que només mesura els nivells d'ozó – tipus de contaminant secundari – i que es troba ubicada a Can Jordà.

Els nivells d'ozó detectats són acceptables, el nombre de dies en que es supera el valor límit fixat pel llinar d'informació és generalment baix i cap any s'ha superat el valor llinar d'alerta a la població.

La inexistència d'un control de contaminants primaris a l'atmosfera comporta el desconeixement de la presència real de certs contaminants com NO o CO que emeten els principals focus emissors del municipi.

1.5. Sorolls

CONTAMINACIÓ ACÚSTICA I REGULACIÓ

Degut el caràcter rural de la zona, Santa Pau no és un municipi acústicament problemàtic. Les zones que poden presentar conflictitat són les properes a la Gi-524.

Santa Pau, igual que la resta dels municipis de la Garrotxa, compta amb un cadastre de sorolls que defineix les diferents zones de sensibilitat acústica del municipi. Aquest document ha estat elaborat des del Departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya com a base per una posterior regulació de la contaminació acústica. Així mateix, la Generalitat de Catalunya ha redactat una Ordenança municipal tipus per tal que cada ajuntament l'adeqüi a les particularitats i necessitats del seu municipi. Santa Pau no té cap ordenança que reguli la contaminació acústica del seu municipi.

1.6. Residus

L'INCREMENT CONSTANT EN LA GENERACIÓ DE RESIDUS

En els últims anys es detecta un increment en la generació de residus, que es relaciona amb el model de societat de consum actual. Amb les dades existents actualment, però, no es pot precisar si l'increment de producció es deu a les activitats econòmiques o a la població, fet que dificulta dur a terme actuacions de minimització i/o de valorització dels residus més ajustades. L'increment en els últims anys en la producció ha estat del 28%.

Aquest augment constant de residus ha exigint un major esforç de gestió, enfocat bàsicament a recollir-los i tractar-los de manera ordenada. En aquest sentit cal destacar la millora en la gestió i tractament dels residus als últims anys, amb la disposició controlada del rebuig a l'abocador comarcal de Beuda. També cal fer esment de la millora important en els punts d'abocament incontrolat, per una banda amb la clausura i les campanyes de neteja d'aquests i per l'altra per la posta en marxa del servei de recollida de materials voluminosos – recollida porta a porta des del 1994 –.

Els sistemes actuals de tractament i gestió tenen com a principal objectiu la disposició controlada i el reciclatge dels residus, però no contempen com a objectiu prioritari el foment de la minimització dels residus, és a dir, no s'actua sobre la causa sinó directament sobre els seus efectes. Aquesta ha de ser la opció prioritària en el futur sobretot considerant el que preveu en el Programa de Gestió de Residus de Catalunya 2001-2006.

La producció de residus durant l'any 2001 s'ha situat a 1,12 Kg/ habitant dia, inferiors als 1,26 Kg/habitant dia que recull el Programa de Residus de Catalunya. Aquesta diferència en la generació de residus pot ser deguda a la poca variació poblacional o a les condicions rurals del municipi.

EFICÀCIA EN EL CONTROL DE LA GESTIÓ

L'any 1989, la gestió dels residus a la comarca es delegà al Consell Comarcal de la Garrotxa, que ha redactat el Programa de gestió de residus municipals de la Garrotxa com a marc de referència per els sistemes de gestió de les deixalles. Actualment aquest Programa es troba en fase de revisió, que es preveu finalitzar a finals de 2002.

La inexistència d'una ordenança reguladora dels residus, en l'àmbit domèstic, comercial i industrial, no permet un control eficaç del sistema. Així mateix, la manca d'una fiscalitat dels residus clara, que permeti bonificar les actuacions de minimització en la generació de deixalles i la seva correcta selecció i gestió, dificulta l'adopció d'hàbits més sostenibles per part de la població.

EL RENDIMENT DE LA RECOLLIDA SELECTIVA

Segons la composició mitjana dels residus domèstics, el percentatge de materials reciclables és del 88%. Tot i que en els darrers anys els nivells de recollida selectiva de deixalles augmenten en valors absoluts, el seu rendiment – materials recollits selectivament en relació a la generació total de deixalles – és d'un 10,5%.

La capacitat de recollida selectiva va estretament relacionada amb el nombre de contenidors i la seva ubicació – referida a la seva proximitat amb el ciutadà – dins el municipi. Tot i que el nombre de contenidors de recollida selectiva per habitant a Santa Pau s'estima suficient, les característiques rurals del municipi, i la important quantitat de població dispersa, fan difícil assolir el nombre d'àrees d'aportació suficients per donar un servei de proximitat a la població. Això no obstant a Santa Pau es donen uns bons rendiments de recollida per a les diferents fraccions, sobretot si es comparen amb altres municipis de la comarca.

En aquests moments Santa Pau no disposa de servei de Deixalleria Local, que actui com a punt de recollida dels residus especials i valoritzables per a la població i petits comerciants i industrials. Això comporta la impossibilitat de valorar el rendiment de la recollida de residus especials que es pugui donar per part dels habitants de Santa Pau.

Per altra banda, l'existència d'una Deixalleria comarcal al terme municipal d'Olot ofereix la possibilitat als professionals i comerciants del conjunt de la comarca de disposar ordenadament els seus residus especials i valoritzables.

Està previst la incorporació d'un servei de Deixalleria mòbil a nivell comarcal amb l'objectiu de fomentar i millorar la correcta separació dels residus especials i valoritzables.

El municipi de Santa Pau, segons l'actual Llei de residus, no està obligat a realitzar la recollida selectiva de matèria orgànica, per ser una població inferior als 5.000 habitants. Tanmateix la propera construcció d'una planta de compostatge al municipi d'Olot així com les previsions ja fetes al Programa de Gestió de Residus de la comarca – manifestant la voluntat de tots els municipis de desenvolupar la recollida orgànica – ha d'ajudar a la implantació d'aquesta recollida al terme municipal en un futur proper.

ELS RESIDUS D'ORIGEN INDUSTRIAL

Segons la Llei de residus, la recollida i el tractament de les deixalles industrials no és un servei d'obligat compliment per l'administració. En els darrers anys, s'ha procedit a la desconexió dels industrials del servei municipal de recollida i tractament de residus, amb l'objectiu de que els propis processos industrials internalitzin els costos de generació de deixalles.

Els residus que es disposen a l'abocador comarcal procedents de la indústria són tipificats com a residus no especials al Catàleg de Residus de Catalunya. Així mateix, totes les empreses fan declaració anual de residus i disposen de la fulla d'acceptació d'aquests residus a l'abocador comarcal.

El caràcter rural i poc industrialitzat del municipi, fa que la quantitat de residus declarats sigui molt baixa. La declaració de residus especials és nula i el 75% dels declarats – innerts o no especials – prenen vies de valorització.

Cal destacar que una de les indústries del municipi – Maderas Parramon SA – disposa d'una planta de biomassa, consistent en un sistema de cogeneració que, a partir de la crema les restes de serradures i fusta, genera energia utilitzada al seu torn en el procés industrial.

LES DEJECCIONS RAMADERES

El sector agrícola i ramader pren un paper molt important al municipi de Santa Pau. Tant si s'estudia el cens com la capacitat de la cabanya ramadera actual, Santa Pau és un dels municipis de la comarca excedentaris en la producció de residus ramaders en relació amb les possibilitats del territori per absorbir-los. Aquests excedents equivalen a 141 tones de nitrogen si es consideren les places potencials d'unitats ramaderes al municipi i 81tones si es té en compte el cens actual.

L'Ajuntament de Santa Pau aprovà per acord de ple, l'establiment d'una moratòria per a noves instal·lacions i la redacció d'una ordenança comarcal de fertilitzants en agricultura, que hauria de facultar les directrius que permetessin acostar el nombre de places ramaderes a un equilibri que pugui perdurar en el temps, tal i com planteja el Programa comarcal de Gestió de Dejeccions Ramaderes.

Els resultats de les analítiques dutes a terme als aqüífers del municipi indiquen una certa problemàtica de contaminació. El focus de contaminació més important però, no es deu a la ramaderia, sinó que es dona a la zona del volcà Croscat, i n'és la causa la manca de impermeabilització de l'antic abocador d'escombraries d'Olot i Santa Pau.

La contaminació per nitrats, prové de l'excés de dejeccions ramaderes aplicades a l'agricultura, sobretot si es té en compte la dimensió d'algunes explotacions de caire intensiu ubicades en aquest terme municipal. Cal considerar a més del nitrogen procedent de les dejeccions ramaderes, l'aportació d'adobs químics al medi.

1.7. Sostenibilitat econòmica

MERCAT DE TREBALL DE SANTA PAU

Santa Pau registra una taxa d'activitat –relació entre la població activa i la població de 16 anys i més – superior a la de la Garrotxa i molt similar a la de Catalunya. Aquesta tendència és ben diferent a la registrada a nivell comarcal i a la majoria de municipis de la Garrotxa on la taxa d'activitat durant aquest decenni ha disminuït. Aquesta evolució positiva es deu, en gran mesura, al creixement demogràfic que durant els darrers anys ha experimentat el municipi.

Santa Pau també presenta una taxa d'ocupació específica – relació entre la població ocupada i la població de 16 a 64 anys- superior a la de la Garrotxa i Catalunya, mantenint uns baixos nivells d'atur. En nombres absoluts, les persones ocupades del municipi han augmentat en els darrers anys, degut principalment al fet que la gran majoria de nous vinguts en el municipi ja tenien una ocupació prèvia.

La masculinització de la població ocupada es dona en tots els sectors d'activitat del municipi, seguint la tendència generalitzada al mercat laboral. Tot i això, cal destacar que el grau de població masculina ocupada és superior al de la Garrotxa però molt similar al de Catalunya.

La majoria de la població ocupada de Santa Pau treballa al sector secundari. Aquest sector ha adquirit al llarg dels anys el major nombre de població ocupada, sense patir grans oscil·lacions. El sector serveis, per la seva part, ha experimentat un fort creixement en els darrers anys.

A Santa Pau cal destacar la importància del sector primari, que ocupa quasi el 16% de la població, tot i que en els darrers anys ha experimentat una forta davallada, i fa perdre rellevància als altres dos sectors d'ocupació, normalment més importants.

El municipi es caracteritza per l'elevada quantitat de població ocupada que treballa fora del municipi. Aquestes exportacions es concentren bàsicament en els sectors secundari i serveis.

La taxa d'atur de Santa Pau és inferior a la mitja catalana i semblant a la de la comarca. Aquest fet pot explicar-se, pel poc pes de la població ocupada al sector serveis. Cal recordar que laboralment, el sector serveis és el que registra un major nivell de rotació i inestabilitat laboral. També cal tenir present que a la Garrotxa, a on treballen la gran majoria de ciutadans del municipi, l'atur és poc significatiu.

L'ESTRUCTURA ECONÒMICA DEL MUNICIPI

Des d'una perspectiva econòmica, Santa Pau, juntament amb Riudaura i Castellfollit de la Roca, té un pes discret en l'estructura econòmica de l'anomenada àrea urbana d'Olot i, per extensió, de tota la comarca. La situació geogràfica del municipi – allunyat de l'eix de la vall del riu Fluvià a on s'esdevingueren els desenvolupaments industrials més importants degut a la presència contínua d'aigua – juntament amb l'allunyament respecte les principals vies de comunicació i la gran capacitat agrícola d'aquest territori, són elements que poden justificar el menor ritme de creixement econòmic del municipi.

Aquesta realitat evidencia que en el si d'aquest principal centre econòmic i demogràfic de la comarca, Santa Pau està assumint funcions de municipi residencial, situació que es reflecteix en la poca capacitat d'atracció de treballadors d'altres poblacions i l'exportació de bona part de la seva població ocupada a d'altres municipis on dinamisme econòmic i laboral és molt més elevat.

La distribució dels llocs de treball, mostra un cert equilibri entre els tres grans sectors econòmics, però que tendeix en termes relatius a un retrocés del primari i del secundari i a un creixement del terciari. Aquesta estructura difereix força a la de la Garrotxa i, sobretot, de Catalunya, on el sector primari té un pes menor i el terciari i secundari estan més desenvolupats.

MOBILITAT LABORAL A SANTA PAU ASSOCIADA A LA SEVA ÀREA URBANA

Més de la meitat de la població ocupada de Santa Pau treballa fora del municipi – en els sectors secundari i terciari – i en els darrers anys, la població ocupada exportada creix clarament. Atesa la seva estructura econòmica, Santa Pau es mostra incapaç d'absorbir bona part de la seva població treballadora. L'agricultura i la ramaderia és l'únic sector que no exporta població ocupada.

Aquesta tendència exportadora de mà d'obra, suposa un increment dels desplaçaments per motius laborals. Aquest fet, sumat a l'absència d'un transport col·lectiu regular, genera una dependència i un increment de l'ús del vehicle privat amb totes les conseqüències ambientals i socials que això comporta.

EL SECTOR PRIMARI: L'IMPORTANT PAPER DE L'AGRICULTURA I LA RAMADERIA

Malgrat la importància de l'agricultura i la ramaderia a Santa Pau, el sector primari es caracteritza, seguint la tendència de la resta de Catalunya, per un envelliment de la mà d'obra i dels titulars de les explotacions, per una progressiva disminució del nombre d'explotacions i per un canvi en el règim de tinença, amb una reducció de la propietat a favor de l'arrendament, conseqüència de la manca de relleu generacional en moltes explotacions, els propietaris de les quals es jubilen o opten per la segona residència i arrenden les terres.

També s'està produint una racionalització de les explotacions agràries amb una especialització ramadera dins el procés generalitzat a nivell nacional que segueix les directrius de la política agrària comunitària.

Tot i la disminució del nombre de treballadors del sector primari i del nombre d'explotacions agrícoles i ramaderes entre els anys 1989 i 1999, la superfície agrària útil s'ha incrementat lleugerament. Això significa que s'ha produït una concentració en la dimensió de les explotacions i una major mecanització de les mateixes. Aquest manteniment esdevé un aspecte destacable si es té en compte la situació i evolució del sector primari en altres zones del país i suposa un factor d'equilibri econòmic i territorial al municipi.

Pel que fa a la tipologia de conreus, tot i el predomini dels cereals per a gra en els darrers anys s'ha produït una certa especialització en productes de més valor afegit, com per exemple els fesols, que s'han convertit en un producte simbòlic i identitari de la gastronomia de la zona.

A la ramaderia, es constata en els darrers anys una especialització en el sector porcí i boví. Destaquen dos fenòmens: per una banda l'augment de la explotacions ramaderes intensives, i per altra, l'augment d'unitats ramaderes. Aquest augment ha suposat un increment de les dejeccions ramaderes, que ja supera la capacitat del territori municipal per absorbir-les, amb totes les conseqüències associades – correcte gestió, contaminació d'aqüífers, etc. –.

EL POC DESENVOLUPAMENT DEL SECTOR SECUNDARI

Tot i que la indústria és qui ofereix més llocs de treball a l'economia local, es tracta d'un sector poc desenvolupat. A més, el tamany de les indústries de Santa Pau, amb l'excepció de la Cooperativa de la Fageda, és reduït, totes tenen menys de 9 treballadors.

La distribució per activitat no difereix gaire del model comarcal. El subsector alimentari té força importància, a la vegada que les arts gràfiques i el tèxtil també tenen una presència notòria. És remarcable que el subsector del tèxtil durant el període 1994-2000 ha perdut 5 dels 8 establiments presents en el municipi.

L'empresa més important de Santa Pau és la Cooperativa La Fageda, que ha definit un projecte social sense oblidar les premisses del món empresarial. La Cooperativa engloba activitats del sector primari, secundari i terciari, i per dur-les a terme dóna ocupació a discapacitats psíquics i malalts mentals crònics. Partint de la idea del treball com a teràpia psiquiàtrica, la Cooperativa, una de les empreses més singulars de la Garrotxa i de Catalunya des d'un punt de vista social, ha aconseguit una estructura empresarial viable on la gent discapacitada hi pot treballar i rebre un seguit d'atencions assistencials.

EL SECTOR TERCIARI: EL TURISME, PRESENT I FUTUR

El creixement de llocs de treball en el sector serveis a Santa Pau, juntament amb l'increment del nombre d'establiments, es deu principalment a la importància turística del municipi.

La seva situació estratègica en el si del Parc Natural i la importància de Santa Pau com a nucli històric catalogat, l'han convertit en un important actiu turístic que cal mantenir i potenciar emprant criteris de sostenibilitat i qualitat. Tot i l'important nombre de turistes que Santa Pau acull anualment, la seva curta estada en el municipi hi aporta pocs beneficis econòmics i socials.

1.8. Sostenibilitat social

EL CREIXEMENT DEMOGRÀFIC: EL MOVIMENT NATURAL I LA INCIDÈNCIA DEL PROCÉS IMMIGRATORI

Malgrat que al llarg de bona part del segle XX Santa Pau ha perdut importants quantitats de població, a partir de 1986, aquesta tendència s'ha invertit i la població comença a créixer lentament.

Aquesta dinàmica coincideix amb la que han viscut una part dels municipis de l'Àrea Urbana d'Olot, com Riudaura, la Vall de Bianya o les Preses, que en els darrers anys guanyen població; mentre que d'altres nuclis com la Vall d'en Bas, Castellfollit de la Roca o Sant Joan les Fonts n'estan perdent.

La proximitat amb la capital de la Garrotxa i el desenvolupament de les urbanitzacions de Can Blanch, Can Jofre i Can Potxa, més properes a Olot que al mateix nucli de Santa Pau i fins i tot enteses com a una perllongació del nucli d'Olot, ha provocat que el municipi esdevingui un pol d'atracció residencial i demogràfic. Així doncs, es pot considerar que el creixement demogràfic global que està vivint el municipi es deu bàsicament al desenvolupament urbanístic d'aquesta zona.

Les causes que expliquen el creixement demogràfic a Santa Pau són els processos migratoris interns que compensen un creixement vegetatiu negatiu.

Si s'analitza el moviment natural de la població durant el període 1986-2001 s'observa que, malgrat registrar-se algun any amb valors positius, el saldo final és clarament desfavorable. L'existència d'unes taxes de natalitat baixes, fruit d'una pràctica natalista més reduïda, i una major presència de defuncions, a causa d'una estructura d'edats clarament envellida, generen un moviment natural negatiu que no garanteix el creixement ni el manteniment de la població.

Tot i que aquest fenomen demogràfic és una de les principals causes del descens d'habitants, les poblacions no són estàtiques i constantment estan influïdes pels fluxos migratoris.

El saldo de la migració interna durant els períodes estudiats (1988-1990, 1992-1995 i 1997-2001) és positiu, degut a les persones que, procedents de la resta de comarca i especialment de la ciutat d'Olot, han fixat la seva residència en el municipi.

Aquest signe favorable, permet que Santa Pau sigui una de les poblacions de la comarca que experimenten un major creixement demogràfic. S'observa que la població només creix en aquells anys que es registren saldos migratoris positius. Cal remarcar que els anys que el procés migratori intern és desfavorable – 1994 i 1995 – es perd població.

L'altre gran flux migratori és la immigració externa. Aquest fenomen, que s'està convertint en una realitat tangible a les societats occidentals, permet en molts casos mitigar el descens natural de la població i, fins i tot propiciar un creixement .

A Santa Pau la immigració externa és un fenomen recent i pràcticament inapreciable. És un dels municipis de l'àrea urbana d'Olot i de la Garrotxa que presenta uns índexs de població no comunitària més baixos. Malgrat no haver-se realitzat un estudi a fons, es podria justificar la poca presència d'immigrants pel tipus d'habitatge i pel sistema productiu existent en el municipi. La manca d'habitatges de lloguer barats fa que molts dels nou vinguts s'instal·lin en altres municipis on hi ha una major oferta d'habitatges i on hi ha assentada molta més població immigrant. A més, el sistema productiu de Santa Pau no ofereix una especial oferta laboral pels immigrants. Les característiques actuals dels sectors primari, secundari i terciari al municipi, fan que no es necessitin grans contingents de mà d'obra ni de temporers.

En definitiva, sembla evident que amb l'actual moviment natural de la població no es garanteix el manteniment demogràfic ni el rejuveniment de l'estructura d'edats. Així doncs, si es vol positivitzar aquesta tendència caldria assumir, davant la impossibilitat que es produeixi a curt termini canvis en els factors vegetatius, l'arribada de nova població en el municipi. No obstant, aquest escenari requerirà unes respostes adequades als problemes associats de segregació, densificació i manca d'habitatge

que facilitin el benestar dels nous vinguts i assegurin una bona cohesió social amb els ciutadans de Santa Pau.

L'ENVELLIMENT DE LA POBLACIÓ, UNA REALITAT

El pes específic de la població d'edat més avançada al municipi és superior als registres de Catalunya i de la Garrotxa.

L'estructura d'edats de Santa Pau mostra un evident envelliment de la seva població. La disminució dels riscos de defunció que s'ha produït en els darrers decennis, ha propiciat una major esperança de vida, fet que queda clarament reflectit en l'elevada presència de contingents poblacionals de més edat. Per altra banda, també es constata una important davallada de la població jove (0-14 anys), provocada en part, per una baixa natalitat, que es pot atribuir a la incorporació de la dona al mercat de treball, la dependència dels cicles econòmics i l'endarreriment social de la fecunditat.

La gent gran és un col·lectiu que precisa de serveis concrets, que moltes vegades van més enllà dels merament tangibles. Al municipi de Santa Pau el 20 % de la població té més de 65 anys.

TIPOLOGIA DELS HABITATGES DE SANTA PAU

Santa Pau s'estructura en dos assentaments poblacionals principals: el nucli de Santa Pau i el de Ca la Guapa, format per les urbanitzacions de Can Blanc, Can Jofre i Can Potxa. La distribució de la població es caracteritza també per l'elevada proporció de població disseminada, que és d'un 31,48%.

El perfil de llar del municipi és familiar, en un 87%, però cal destacar també la presència de llars no familiars – un 13% – que, formades per una sola persona, han experimentat durant el període 1991-1996 un creixement de gairebé un 36%.

Tot i no disposar de dades recents, observant el padró de 1996 s'aprecia que moltes d'aquestes llars estan formades per persones majors de 65 anys. Si es confirma la tendència al creixement d'aquest fet, s'incrementaran alhora les necessitats d'uns serveis específics per aquest segment de població.

La gran majoria d'habitatges són de primera residència (63%) i de propietat. L'escassa incidència de pisos de lloguer demostra l'arrelament de la cultura de la propietat a la nostra societat.

La presència de segones residències és molt rellevant, donat la importància turística de la zona i la presència d'un espai natural protegit. Aquests signifiquen el 19,16% del total d'habitatges, un valor molt superior a la mitjana comarcal que se situa al 8,14%. Moltes segones residències s'ubiquen en antigues cases de pagès, en molts casos rehabilitades, mantenint així el patrimoni arquitectònic del municipi i evitant la presència d'habitatges abandonats. La demanda per comprar aquest tipus d'habitatge, però, ha generat una clara inflació dels preus de compra, que també afecta els propis ciutadans del municipi i la comarca.

No es poden oblidar però, els riscos que suposa la proliferació de segones residències, ja que requereix un major esforç de manteniment d'infraestructures i serveis municipals però no aporten beneficis socials i econòmics clars. Cal potenciar normatives locals per a regular aquesta realitat evitant l'especialització del municipi únicament en aquest tipus de residències.

Els habitatges principals es situen principalment en edificis antics. Quasi la meitat d'aquests habitatges (el 45,81%) es localitzen en construccions d'abans del 1900. Aquest fet suposa una clara diferenciació respecte a la realitat de la Garrotxa i Catalunya on aquest tipus d'habitatges tenen un pes específic del 16,4% i el 6,11% respectivament.

La construcció d'habitatges nous és inferior a la mitja de la Garrotxa. Durant el període 1986-2000 a Santa Pau s'han construït 112 habitatges nous dels quals el 29,8% han estat de protecció oficial. Tot i això, des de l'any 1998 no s'ha construït cap més habitatge de protecció oficial.

La poca presència d'habitatges de protecció oficial i la manca d'una oferta d'habitatges de lloguer són factors que dificulten la retenció de la població jove en el municipi i impedeixen atraure persones que fixen la seva residència a punts de la comarca on l'oferta d'habitatges és major i amb millors condicions financeres.

SALUT I PROTECCIÓ SOCIAL

L'envelliment de la població és un dels principals reptes de la salut pública de les societats occidentals. Aquesta tendència demogràfica clarament palpable a Santa Pau se seguirà pronunciant en el futur i requerirà un reforç dels recursos per afrontar les necessitats sanitàries de la gent gran.

Aquesta problemàtica social es pot veure agreujada pel creixent nombre de persones d'edat avançada que viuen soles, molt sovint en edificis antics i algunes vegades en situacions precàries.

Malgrat no tenir dades quantitatives per poder objectivar quines són les problemàtiques socials del municipi, persones entrevistades del poble han ressaltat, de forma bastant unànime, l'existència d'una bona cohesió social i un elevat nivell de satisfacció ciutadana, sense problemàtiques socials significatives. Tot i així, un dels dèficits existents a Santa Pau, és la manca d'un transport públic regular que permeti una fàcil mobilitat per l'interior del terme municipal i sobretot la seva connexió amb la ciutat d'Olot, principal centre econòmic i social de la comarca.

A Santa Pau el transport públic només hi és present els dilluns i els dimecres, coincidint amb els mercats setmanals d'Olot i de Banyoles i seria bo estudiar la possibilitat d'ampliar la ruta del Bus Transversal fins al municipi.

OFERTA EDUCATIVA I NIVELLS D'INSTRUCCIÓ

El nivell d'instrucció de la població de Santa Pau és relativament baix, probablement a causa de l'estructura demogràfica de la població – amb un elevat índex d'envelliment – i l'estructura econòmica, que precisa de ma d'obra no qualificada i és incapaç de retenir la població amb nivells més elevats d'instrucció.

L'escola Joan Maragall es ocupada quasi al 100% de la seva capacitat. Tot i així, degut principalment a l'estructura del municipi i a la proximitat de les urbanitzacions de Can Blanc amb Olot, un 40% dels nens entre 0 i 12 anys del municipi, assisteixen a centres docents de fora de Santa Pau.

CULTURA I ASSOCIACIONISME A SANTA PAU

Si es té en compte les dimensions demogràfiques de Santa Pau, així com la seva proximitat amb Olot, es pot considerar que el municipi té una vida cultural i associativa dinàmica. Existeixen un bon nombre d'associacions, algunes de molt actives i que es mostren capaces d'atraure a un elevat nombre de participants, ja siguin de la Santa Pau o d'altres municipis. El fet d'existir el Parc Natural fa que s'hagi establert un vincle de relació de moltes d'aquestes associacions amb aquest, a través del seu Consell de Cooperació.

Tot i que les diferents entitats de població segueixen mantenint les seves principals festivitats, el nucli de Santa Pau és el que acull la majoria d'actes culturals, lúdics i festius del terme municipal.

2. DIAGNOSI ESTRATÈGICA

LES OPORTUNITATS I NECESSITATS DE SANTA PAU DERIVADES DE LA SEVA SITUACIÓ ESTRATÈGICA EN EL TERRITORI

La situació estratègica de Santa Pau dins el Parc – el 82% de la superfície del municipi –, obliga l'ordenació integrada del municipi amb el Parc i el planejament d'estratègies conjuntes.	La importància del municipi dins el Parc Natural ha de permetre a Santa Pau exercir un paper de capitalitat de l'espai protegit.	Santa Pau és una de les principals zones agrícoles i ramaderes de la Garrotxa, disposa d'un sòl d'elevada qualitat i d'unes condicions climatològiques favorables.

Olot actua com a pol d'atracció de serveis i centre comercial de la seva àrea urbana funcional. Les urbanitzacions de Ca la Guapa, Can Blanc, Can Jofre i Can Potxa, més pròximes a Olot, no tenen relació amb el nucli de Santa Pau sinó que depenen d'Olot per quasi tots els serveis.

LA FUNCIÓ DE LA ZONA NO URBANITZABLE DE SANTA PAU

Santa Pau juga un paper connector important a nivell territorial donada la seva situació estratègica al cor del Parc Natural i al fet que conté la majoria de reserves naturals.	L'espai agrari, de gran importància a Santa Pau, té un paper fonamental en les connexions ecològiques del Parc Natural.	El sector primari de Santa Pau està intentant estructurar un model agrícola i ramader amb criteris de sostenibilitat i integrat en el Parc Natural.

En el municipi hi ha excedents en la producció de dejeccions ramaderes en relació a les capacitats del territori per absorbir-les, sense considerar que a més s'utilitzen molts d'adobs químics.	El sòl agrícola de Santa Pau presenta una alta concentració de nitrats, variable segons la zona. En períodes de pluges intenses els nitrats es mobilitzen i contamine l'aqüífer.	El riu Ser presenta un mal estat de conservació al tram urbà del nucli de Santa Pau. La baixa qualitat de l'ecosistema hídic té un efecte negatiu sobre la connectivitat ecològica.

LA MIXTIFICACIÓ D'USOS EN L'ESTRUCTURA URBANA DEL MUNICIPI

Tot i que els sectors d'ocupació de la població més importants són el secundari i el terciari, amb un 16% de la població ocupada el primari és molt rellevant.	Més de la meitat de la població ocupada treballa fora del municipi, bàsicament en els sectors secundari i terciari.	La disposició dels veïnats i la conservació de moltes zones agrícoles planeres, ha permès la interrelació de sòl urbà amb els sòl agrícola.

La notable demanda d'habitatges de segona residència, afavoreix la rehabilitació del patrimoni arquitectònic però la colonització genera un risc de manteniment de serveis i infraestructures i de pèrdua de cohesió social.	La meitat dels habitatges principals són construccions d'abans de l'any 1900, cosa que comporta un alt cost de manteniment i rehabilitació.	El fet que el nucli de Santa Pau estigui considerat com a conjunt d'interès històric-artístic, implica el risc d'entrar en un procés de museització d'aquest nucli.

La carretera Gi-524 presenta alguns trams perillosos al seu pas pel municipi de Santa Pau.

LA POBLACIÓ: SUBJECTE I OBJECTE DEL TERRITORI

La dilatada història del municipi i la qualitat agrícola del sòl han definit el caràcter de la població, fortament arrelada a la terra i plenament identificada amb el nucli de naixença.	Santa Pau manté el seu caràcter de municipi agrari i ramader, tot i l'envelliment de la població ocupada, la disminució del nombre d'explotacions i el canvi en el règim de tinença, degut principalment a la manca de recanvi generacional.	En els darrers anys s'està donant una especialització del sector primari cap a la ramaderia, que es deu principalment a l'establiment de grans explotacions ramaderes intensives.

El lleuger creixement demogràfic es deu principalment a la immigració interna que compensa la baixa natalitat, localitzada a les urbanitzacions properes a Olot.	L'elevat índex d'envelliment juntament amb la distribució disseminada de la població, genera un increment i una adaptació dels serveis bàsics.	El fet que des de sempre, a Santa Pau, l'aigua s'hagi vist com un recurs ilimitat i fins i tot excedentari, fa que es consideri un recurs particular, lligat a la propietat de la finca.

Existeix una manca de transport públic regular que connecti Santa Pau amb la seva àrea urbana adaptat a les necessitats de la població.

LA IMPORTÀNCIA EN LA GESTIÓ DELS SERVEIS BÀSICS I LA OPTIMITZACIÓ D'INFRAESTRUCTURES

L'estructura del municipi, en diferents urbanitzacions, comporta un cost municipal important i poca cohesió en la gestió de serveis i infraestructures.	Els sistemes actuals de tractament i gestió de deixalles no tenen com a objectiu prioritari la reducció dels residus	La propera implantació de la recollida de matèria orgànica a Olot ha de facilitar ampliar aquest servei a Santa Pau.

Una part de la població – tant població dispersa com nuclis relativament importants – no es troba connectada a cap sistema de sanejament	La inexistència de mesures d'entrada d'aigua a la xarxa d'abastament impossibilita la determinar les pèrdues.	Es detecten diferències de preu en la facturació de l'aigua per a ús domèstic en diferents zones del municipi.

El fet que el municipi disposi d'una xarxa de distribució de gas propà, facilitaria la possibilitat de connexió del gas natural en el cas que aquest arribi a Santa Pau.

LES NORMATIVES LOCALS COM A EINES DE CONTROL I GESTIÓ

El municipi ha aprovat la redacció d'una ordenança reguladora dels residus ramaders i una moratòria per a noves instal·lacions ramaderes d'acord amb el Programa de Gestió de Dejeccions Ramaderes de la Garrotxa.	Actualment el Programa de Gestió de Residus Comarcal es troba en revisió i no existeix una ordenança reguladora dels residus ni una fiscalitat adequada	Santa Pau té un cadastre de sorolls però encara no disposa de cap ordenança que reguli aquest aspecte.
Encara no hi ha control sobre les fosses sèptiques del municipi tot i l'elevada proporció de població dispersa.	La Garrotxa no disposa encara d'un Programa d'Energia que aporti directrius per millorar l'eficiència energètica, desenvolupar les energies renovables i reduir la contaminació lumínica, tant a nivell públic com privat.	No existeixen normatives locals per a regular la colonització per a usos de segona residència que s'associen a l'atractiu turístic del municipi.
El paisatge no s'ha considerat com a un factor de base en la definició del planejament urbanístic municipal.		